

Ballad På En Soptipp

Cornelis Vreeswijk

Här sitter jag på en soptipp och skådar mig dystert kring
Bland trasor och tombuteljer och många andra ting.
Det trillar en tår på kinden, jag fylls av melankoli.
För var dag blir det bättre, men bra lär det aldrig bli.
För var dag blir det bättre, men bra lär det aldrig bli.

Medborgare, ur spår är tiden, det hävdar jag bestämt.
Törhända ni jagar standard? Ja, jäklar vilket skämt!
Den varan är såsom såpa som man häftigt försöker ta.
För var dag blir den bättre, men den blir aldrig bra.
För var dag blir den bättre, men den blir aldrig bra.

Bakterier och baciller lär finnas i varje vrå.
Medborgare, du kan ej se dem men de finns där ändå.
Den ena ger dig astma, den andra kolera.
Har du den kanske du blir bättre, men du blir aldrig bra.
Har du den kanske du blir bättre, men du blir aldrig bra.

Det finns ju så många varor, som människan inte tål.
Herr Karlsson är svag för kvinnor, herr Andersson för alkohol.
Var och en får vad han behöver, detta kallas demokrati.
För var dag blir den bättre, men bra lär den aldrig bli.
För var dag blir den bättre, men bra lär den aldrig bli.

Jag är inte rädd för pesten, den har jag fått sprutor mot,
Men radioaktiv klåda av radioaktiv sot
Är värre än tusen dödar i hetaste Sahara.
Ifrån den blir du aldrig bättre och aldrig nånsin bra.
Ifrån den blir du aldrig bättre och aldrig nånsin bra.

Ack, goda råd är dyra och dyra är säkra don.
Förslagsvis ett pansrat soltak som kostar en halv miljon.
Men vart skall då de ta vägen som inga miljoner ha?
De som aldrig lär få det bättre och knappast lär få det bra?
De som aldrig lär få det bättre och knappast lär få det bra?

Jag skådar blott falska varor vartän jag ikring mig ser,
Och jag kan inte släppa tanken att allting är upp och ner.
Och var är det stora dundret, som en gång skall dra förbi?
Innan dess kanske det blir bättre, men bra lär det aldrig bli.
Innan dess kanske det blir bättre, men bra lär det aldrig bli.